

Publicista Schneider o »protiústavním soudu«

Známý bezpečnostní expert, signatář Charty 77 a jeden z mluvčích Společenství PRAK (Proti Represi a Kriminalizaci) Jan Schneider se na serverech První zprávy a Regionální novinky odvážně obul do usnesení Ústavního soudu z 22. října loňského roku, které zamítlo stížnost Josefa Skály, Vladimíra Kapala (zemřel v roce 2024) a Spolku Svobodné rádio proti rozsudkům nalézacího, odvolacího i Nejvyššího soudu k 8 měsícům odnětí svobody s podmíněným odkladem na 18 měsíců.

Potkalo je to, jak Naše pravda informovala opakovaně, za diskusní rozhlasový pořad z 2. 7. 2020 o tzv. katyňském masakru. Jeho publiku nabídli nová zjištění špičkových historiků a soudních znalců, zpochybnující dnes dominantní verzi o »nezvratně prokázané vině« Sovětského svazu.

Soudy však všechny jejich důkazy odmítly projednat. Nevyhověly ani jejich žádosti předvolat zahraniční experty, dokládající alternativní výklad zločinu, ani autory českých odborných posudků, jež hodlal Josef Skála konfrontovat přímo v soudní síni. I Ústavní soud naopak shledal, že »předmětem trestního řízení nebylo prokázat, jak ke katyňskému masakru došlo a kdo jej spáchal«, a argumenty uváděné v inkriminované relaci prohlásil za »tvrzení, která odporují jednoznačným historickým zjištěním«.

Zlomocná slovní siláž

Jan Schneider dal svému článku titulek »Protiústavní soud«. Verdikt ÚS označil za »ledabylou, ale zlomocnou slovní siláž«. Jako signatář Charty

77, jež před listopadem 1989 kritizovala neexistenci Ústavního soudu, připomněl, že ovšem »tehdy nikdo netušil, jak až neústavní může být činnost takzvaného Ústavního soudu«. Omezení ústavního práva na obhajobu je podle něj »naprosto mimo jakékoliv souřadnice právního státu«.

Ve shodě s obžalovanými, kteří se na něj marně odvolávali, Schneider připomíná čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Podle něj, jak dokládá, mohou být svoboda projevu, vyhledávání a šíření informací »omezeny pouze zákonem za následujících podmínek: jde-li o ochranu práv a svobod jiných (což nebyl tento případ), bezpečnost státu (což nebyl tento případ), veřejnou bezpečnost (což nebyl tento případ), ochranu veřejného zdraví a mravnosti (to také nebyl tento případ). Na nic z toho se soudy ani nepokusily odkázat – odsou-

zení pouze měli tu smělost cosi zpochybnout, což však v civilizovaném světě platí naopak za ctnost«. Zmíněné svobody a práva, zdůrazňuje autor, »tedy v žádném případě nelze omezit ani svévolným výkladem soudu, ani kdyby z toho chtěl udělat věroučné dogma«.

Senát ÚS dokonce rozhodl, že v pořadu šlo o »vědomé rozšiřování nepravd, a nikoli o snahu nalézt objektivní pravdu, jak tvrdili stěžovatelé«. Schneider to komentuje pod mezititulkem »Urválek stále živý«. A píše, že Ústavní soud tak »zcela toleruje urválkovské manýry zmíněných soudů, které subjektivní stránku údajného trestného činu obviněných 'dokázaly' nikoli z jejich výroků, ale svou – obviněným podsunutou – interpretací ('obžalovaný sice řekl pouze toto, nicméně tím myslel tamto a za to se odsuzuje...')«. (mb)

»Jednoznačná historická zjištění« očima

The New York Times

Kompletní dokumentace o trestním stíhání tří účastníků pořadu ze 2. července 2020 je k dispozici na webu chartista.wz.cz. Byl přílohou dopisu, jímž se po úmrtí jednoho z nich, Vladimíra Kapala, obrátila jeho životní partnerka Soňa Zikmundová, otevřeným dopisem k prezidentu Petru Pavlovi. Lze se tu seznámit i se stížností, kterou Ústavní soud zamítl, a rovněž se zvukovým záznamem samotného pořadu, soudních líčení a všemi relevantními písemnostmi. Také však s některými z důkazů obhajoby, které soudy odmítly projednat přesto, že je obdržely v předstihu (například ve Skálově Dodatku k odvolání Městskému soudu v Praze ze 6. 6. 2023).

Novinová zpráva

Mezitím se podařilo najít zvlášť pikantní zdroj. Jde o zprávu *New York Times* (NYT) už z 29. června 1945. Z digitálního archivu amerického deníku nabízíme její plný text i náhled na celou tiskovou stranu. Zpráva informuje o výpovědi **Waltera Schellenberga**, SS-Brigadenführera, Himmlerova zástupce v čele Hlavního říšského bezpečnostního úřadu (Reichssicherheitshauptamt, RSHA) a šéfa špiónážní služby i vojenské rozvědky. Jeden z nejvyšších nacistických pohlavárů poté, co padl do zajetí západními spojenci, doznal, že »verze o masových hrobech v Katyni, která před dvěma roky vyvolala senzaci, byla Goebbelsovým a Ribbentropovým pro-

pagandistickým trikem, majícím vyvolat rozrůzku mezi Ruskem a jeho západními spojenci«. A to prostřednictvím »12 000 těl dovezených z německých koncentračních táborů a navlečených do starých polských uniform, aby to vypadalo, že jde o polské důstojníky«.

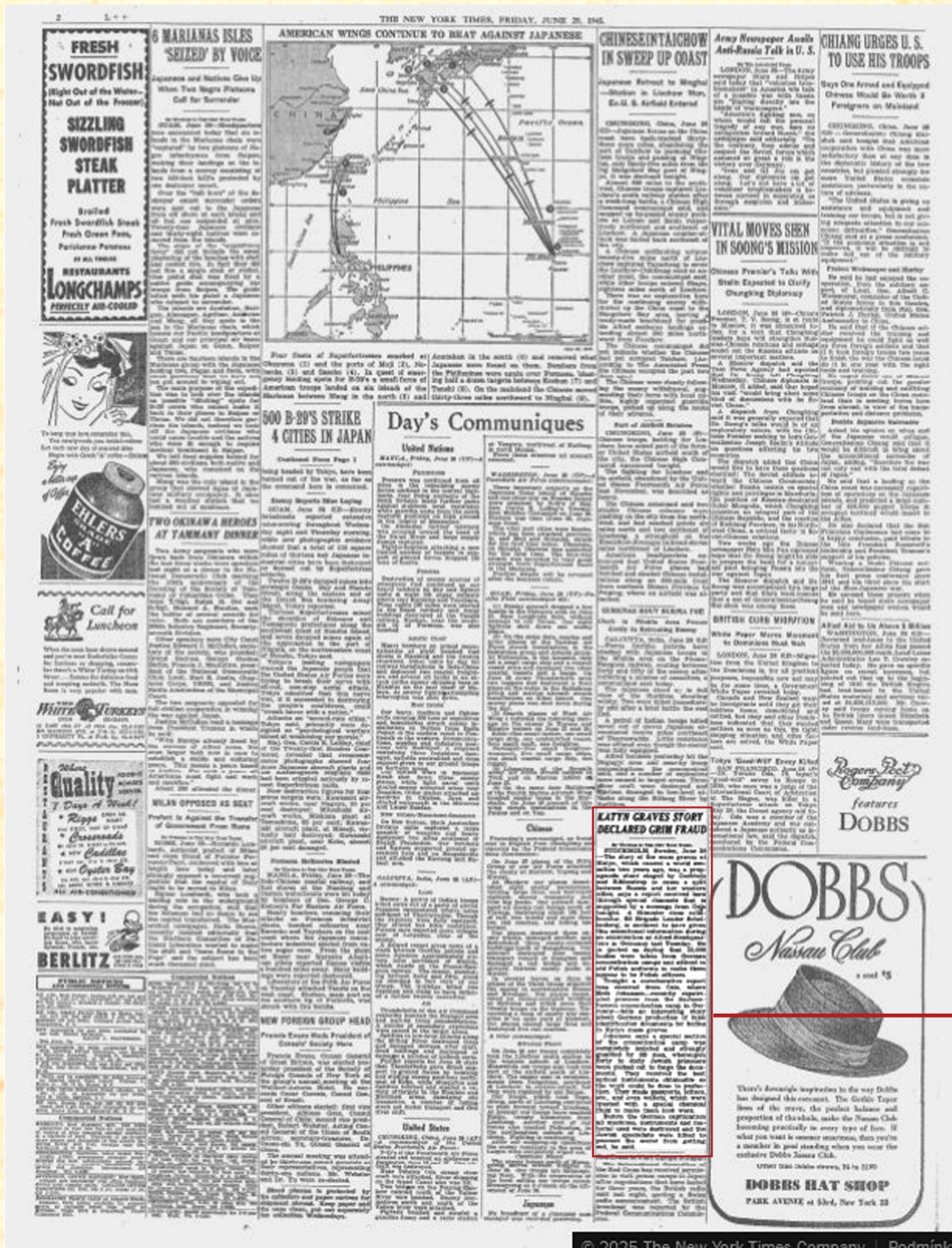
Zpráva NYT zmiňuje i **Erika Johansena**, jenž přežil věznění v koncentračním táboře Sachsenhausen. A po návratu do Norska vypověděl, že byl svědkem »německé výroby falešných identifikačních dokumentů pro těla v masových hrobech v Katyni«. Prohlašoval, jak uvedl, ve »zvláštní sekci koncentračního tábora, kompletně izolované a přísně střežené SS«. Sem bylo »soustředěno čtyřicet až šedesát židovských vězňů, úkolovaných tyto dokumenty padělat«. A to za pomoci »nejlepší optické techniky, jaká byla k sehnání, aby svou práci odvedli co možná dokonale«. Takto tu židovští vězni museli »padělat pasy, dopisy atd., ba dokonce peněženko naimpregnované tekutou chemikálií tak, aby vypadaly jako opotřebené«.

Johansen sdělil i osobní svědectví o konci celé provokace: »Před tím, než Německo kapitulovalo,« uvedl podle amerického deníku, »byly technika i materiál zlikvidovány a židovští specialisté povražďeni, aby tak vše zůstalo utajeno«.

Obrátí se k evropskému soudu

Josef Skála oznámil už loni, že se na obranu svých práv obrátí k Evropskému soudu pro lidská práva. Učiní tak i s cílem očistit dobré jméno Vladimíra Kapala, jak se zavázal v proslovu na jeho pohřbu. Toho, jak informovala NP už v listopadu, uvrhla kriminalizace do mučivých depresí a těžké mrtvice, již po třech měsících v kómatu podlehla.

Článek prestižního amerického deníku, informující o doznání nacistického pohlavára i svědectví norského vězně, bude další součástí podání, jež Skála se svým právníkem připravuje pro štrasburský soud. R. K.

By Wireless to THE NEW YORK TIMES.
STOCKHOLM, Sweden, June 28—The story of the mass graves at Katyn, which caused a world sensation two years ago, was a propaganda stunt staged by Goebbels and Ribbentrop to cause a split between Russia and her western allies, says a report received here through special channels that is supported by a message from Oslo tonight. A Himmler close collaborator, SS Brigade Leader Schellenberg, is declared to have given this sensational information during an examination at Allied Headquarters in Germany last Tuesday. He is quoted as saying that 12,000 bodies were taken from German concentration camps and attired in old Polish uniforms to make them appear to be Polish officers.
 Tonight a corroborative report was received from Oslo, where Erik Johansen—recently repatriated prisoner from the Sachsenhausen concentration camp in Germany—tells an interesting story about German production of false identification documents for bodies in Katyn mass graves.
 Johansen says a special section of the concentration camp was completely isolated and strongly guarded by SS men, whereupon forty to sixty Jewish prisoners were picked out to forge the documents. They received the best optical instruments obtainable so the work could be done to perfection. They made passports, letters, etc., and even wallets, which were treated with a special chemical fluid to make them look worn.
 Before the German capitulation all machines, instruments and material used were destroyed and the Jewish specialists were killed to prevent the secret from getting out, he said.